

Všem dobrovolníkům i dárcům: Počítáme s vámi!

V podzimní příloze Charity Česká republika vám nabídneme hned několik důležitých témat.

Tříkrálová sbírka sice každoročně probíhá na počátku ledna, ale během jara a léta se rozdělují peníze a putují k těm, pro něž jste je vybírali. Za některými z nich jsme se také vypravili. Chceme vám ukázat, že peníze, které jste „třem králům“ vložili do pokladniček nebo je sami vykoledovali, už nejsou dobré plody. Pan biskup František Radkovský vás dále zve k účasti na dalším ročníku, který se „v zákulisí“ jednotlivých diecézních a farních charit i ve farostech pomalu začíná chystat.

Dědičná nouze

Kromě přímé pomoci konkrétním lidem se Charita Česká republika snaží z pozice velké organizace uplatnit svůj vliv na změnu zákonů ve prospěch těch, kteří, často ne vlastní vinou, upadli do chudoby. Aby lidé chudí a zadlužení neskončili v doživotním otroctví svých věřitelů, ale dostali šanci začít řádně pracovat, dluhy zaplatit a důstojně bydlet i žít. Chudoba je totiž u nás dědičná a přelévá se jak padající kostky domina z generace na generaci. K přesvědčování veřejnosti a zákonodárců o tom, že systémová

Už malé dítě se může stát dlužníkem. Charita Česká republika proti tomu bojuje.

Ilustrační snímek Lubomír Kotek

změna je nutná, jsou potřeba pádné argumenty. Přečtěte si, co jsme o chudobě zjistili. A třeba i příběh, jak těžkou situaci rodině můžou způsobit dluhy jednoho z manželů.

Pomoc cizincům i v cizině

Rád bych, abyste vaše sousedy ukrajinské národnosti v případě nějaké jejich nouze či kritické situace upo-

zornili, že k osvědčené mongolské a vietnamské infolince jsme začátkem prázdnin přidali i telefonickou pomoc pro Ukrajince žijící v Česku. Proto ji zde inzerujeme!

A své stopy otiskuje Charita i v zahraničí. O tom, jak v dalekých zemích pomohly české peníze, se dočtete na uvnitř přílohy.

Na závěr si dovoluji poprosit o finanční podporu těch, kterým pomá-

háme. A ještě jednou připomenout, že nová „Tříkrálovka“ už je za dveřmi a pozvat vás už teď k pomoci s koledou.

Počítáme s vámi!

LUKÁŠ CURYLO,
ředitel Charity
Česká republika

Chudoba mladých lidí

Na jaře připravila Charita Česká republika spolu s ČBK a společností Median výzkum, který ukázal, že co se týče chudoby, nejvíce mladé lidi v Česku ohrožují potíže s bydlením, dluhy a přístup k zaměstnání.

Průzkum potvrdil, že nejvíc záleží na tom, do jakých podmínek se mladý člověk narodí. Častým průvodním znakem mladých ohrožených chudobou je, že se jejich rodina několikrát zadlužila, pocházejí z neúplné rodiny a často se stěhovali. Kritická je být jen zkušenost se ztrátou bydlení. Méně ohrožení častěji absolvovali víceleté

gymnázium a jejich rodiny je podporovaly ve studiu a cestování. Dědičnost chudoby přitom není absolutní, a ne všichni, kteří trpěli nedostatkem prostředků v dětství, jej zažívají i v dospělosti. Pravděpodobnost tohoto vývoje je u nich ale téměř třikrát vyšší.

V dospělosti zažívají mladí ohrožení chudobou stejné (a ve stejné míře) problémy, jaké měli jejich rodiče. Častěji zakoušejí neplánové zadlužení, ztrátu bydlení či práce, nečekané narození dítěte nebo zkušenost s násilím.

Více o boji Charity proti chudobě na str. 10 a 11 této přílohy

Dny Charity jsou za dveřmi

K čemu všemu je Charita užitečná a jak pracuje, o tom bude možné se přesvědčit zblízka během Dnů Charity, které se tradičně konají koncem září či začátkem října na řadě míst Česka. Mají ukázat veřejnosti, jak pomáhá Charita lidem, kteří si kvůli stáří, zdravotnímu omezení či sociálnímu vyloučení nedokážou nebo nemohou pomoci sami. Připravené jsou společenské a kulturní akce pro veřejnost – koncerty,

výstavy a divadelní představení a často také dny otevřených dveří v charitních zařízeních.

Smyslem těchto akcí je ukázat, jak blízko je Charita lidem a že pomáhá právě tam, kde potřebují. Nápad představit Charitu se počátkem tisíciletí zrodil na jižní Moravě. Čeští a moravští biskupové před deseti lety vyhlásili svátek sv. Vincence z Pauly (27. září), kněze, který zasvětil život práci pro chudé, jako Den Charity. „Budeme rádi, když si jej připomenete i ve vaší farnosti spolu s modlitbou za charitní dílo,” zve ředitel Charity ČR Lukáš Curylo. Více na www.charita.cz.

Caritas Cares – Charita na straně chudých

Česko hospodářsky prosperuje, ale ne všech se blahobyt týká. Početná skupina našich bližních žije ze dne na den, z ruky do úst, od podpory k podpoře.

V rodinách i celých ghettech škrcených chudobou chybí cíl a naděje, že se něco změní k lepšímu – že přijde stálé bydlení, zaměstnání, „normální“ život.

Charita zná své klienty a jejich trápení, hovoří s nimi a naslouchá jim v poradnách i v terénu, radí, pomáhá, ale také bije na poplach. Chudí si sami nepomohou, své nezáviděníhodné postavení nejčastěji zdědili a neznají cestu, jak se z osudově vykolíkové cesty směřující k vyloučení ze „spořádané společnosti“ vymknout. Pomyslná laťka k životnímu úspěchu, kterou musí překonat každý lidský jedinec, je pro ně nastavena příliš vysoko.

Pro své snažení sbírá Charita argumenty – k tomu slouží vlastní výzkumy a zpráva Caritas Cares, mapující chudobu a její příčiny po celé Evropě.

Ta uvádí, že ve skupině zhruba 300 tisíc mladých lidí v Česku se nezaměstnanost (která je více než třetina) kombinuje s nízkým vzděláním, nedostatečnou finanční gramotností, minimální praxí, problematickým rodinným zázemím, potížemi s bydlením, dluhy apod.

„Výzkum ukázal, že mezigenerační přenos chudoby má jasnou příčinu: řada mladých lidí nezná jiný způsob života ani pozitivní vzory a neumí sama svou situaci zlepšit. Chceme zjistit příčiny chudoby mladých lidí v celé Evropě a její podoby, což nám umožní účinněji s ní bojovat,“ vysvětlil ge-

K tématu boje s chudobou vznikla i série fotografií Tomáše Pospěcha z nízkoprahového zařízení Fénix v Lipníku nad Bečvou. Tento typ sociálních služeb je jedním z účinných nástrojů, kterým Charita v celé republice dětem a mladým lidem pomáhá. Snímek Tomáš Pospěch

nerální sekretář Caritas Europa Jorge Nuño Mayer.

Zvlášť znevýhodněné skupiny

Mezi zvlášť znevýhodněné skupiny patří mladé matky samoživitelky, lidé odcházející ze zařízení ústavní péče, osoby ze sociálně vyloučených lokalit, drogově závislí a lidé s postižením.

Jako hlavní problémy pak byly identifikovány překážky sociální i legislativní. Problematické rodinné zázemí, zadlužování nezletilých rodičů z příčin, které nemohou potomci ovlivnit, špatně nastavený systém sociálních dávek, nedostupnost bydlení, obtížná vymahatelnost placení výživného na děti a byznys s dluhy a exekucemi, kvůli němuž se i mladí lidé rychle dostávají do dluhových pastí.

Dluhy mají už děti, za které rodiče neplatí poplatky za komunální odpad, pošlou je na autobus bez peněz na jízdenku, nezaplatí jejich pokutu nebo si na jejich jméno pořídí účet u mobilního operátora a nehradí výúčtování. V den osmnáctých narozenin dětem často přichází rozhodnutí o exekuci.

Dalším modelovým příkladem je rodina, která žije z dávek hmotné nouze. Když potomek začne pracovat, kvůli současné legislativě (společné posuzování osob v domácnosti) se okamžitě snižují dávky zbytku rodiny. Než mít jednoho člena v nestabilním zaměstnání, je jistotou nechat ho doma a rovněž na dávkách.

Palčivým problémem v České republice je navíc (ne)dostupnost bydlení. Obecních bytů je nedostatek. Pro mladé lidi přitom neexistuje dostatečná záchranná síť pro prevenci bezdomovectví. Mnohým hrozí pád do ex-

trémní chudoby, život na ulici nebo v dočasných ubytovacích zařízeních.

Překážky pro pořízení si komerčního bydlení představují kauce, výše nájmu a diskriminace na trhu s bydlením. Často jedinou cestou jsou pak azylové domy a ubytovny. Přibližně 68 500 lidí v Česku žije bez přístřeší a asi 119 tisícům lidí hrozí ztráta bydlení.

Matky samoživitelky obtížně nacházejí práci, která by šla skloubit s péčí o děti, místa ve školkách jsou nedostupná nebo drahá a k tomu v mnoha případech matky nedostávají výživné na děti od bývalého partnera. V každé sedmé české rodině přitom figuruje pouze jeden rodič, z toho 90 % jsou matky samoživitelky a 35 % z nich žije v příjmovou chudobu. Třetina z nich má vážné potíže uspokojit potřeby rodiny ze svého měsíčního rozpočtu, 56 % má alespoň jednu půjčku nebo jiný typ dluhu. JAN BIENER

Co dělá Charita Česká republika proti chudobě? Pomáhá potřebným i se změnami legislativy

Charita Česká republika poskytuje zdravotní a sociální služby více než 144 tisícům potřebných ročně na území celé republiky. Kromě dluhových poraden a sociálně-aktivizačních služeb pro rodiny s dětmi provozuje azylové domy, sociální služby pro lidi bez domova a nízkoprahová centra pro děti a mládež.

Rovněž se věnuje připomínkování zákonů v sociální oblasti a její odborníci situaci dlouhodobě sledují a analyzují. „Nikdo nemůže za to, do jakého prostředí se narodil, i proto pomáháme všem bez rozdílu. Součástí charitního díla je ale i boj

za spravedlivější systém, který lidem na okraji umožní začlenění do společnosti, aby mohli žít plnohodnotný život. Své zkušenosti z praxe dokážeme v expertní rovině přetavit do praktických doporučení,“ říká Lukáš Curylo, ředitel Charity Česká republika.

Charita navrhuje zákonodárcům následující opatření:

- **Motivovat mladé lidi pracovat i přes zadlužení** – zvýšit ochranu příjmů při zadlužení, aby dlužník mohl splácet, ale souběžně mu zůstalo víc peněz, než kdyby žil z dávek.

- **Zpřístupnění institutu oddlužení** vyššímu počtu lidí, ochrana před neúměrným zadlužením, změny v exekučním řádu.
- **Schválení zákona o sociálním bydlení, rozšiřování bytového fondu obcí** a zajištění dostupného bydlení pro všechny.
- **Ochrana dětí před zadlužením** – není spravedlivé, aby dítě splácelo dluhy, za které nemůže.
- **Institut společně posuzovaných osob (užívaný při výpočtu dávek hmotné nouze)** – je možnost z něj člověka vyjmout, ale není příliš používán. Prosadit její častější využívání ve vztahu k příjmu potomků.

- **Rozvoj sociálního podnikání** – podpořit vznik pracovních míst, která by se dala skloubit s péčí o děti, a vytváření pracovních návyků mladých, kteří zatím nepracovali. Byl připraven věcný záměr zákona s podmínkami a způsoby podpory a je třeba pokročit v legislativním procesu.
- **Podpora řádného vyplácení výživného na děti**, např. zvýšení dostupnosti mediačních služeb při rozchodu rodičů a poradenství s cílem co nejkvalitnějšího řešení rozchodu a následného řešení situace. K tomu, abychom pomáhali, potřebujeme vaši podporu.

Andrea vyprávěla svůj příběh v Senátu

K charitnímu boji za chudé – konkrétně za možnost oddlužení – patřilo i slyšení v Senátu nazvané Odstraníme dluhové pasti? Ve spolupráci s Charitou Česká republika jej na jaře svolali místopředsedkyně senátu Miluše Horská a tehdejší ministr spravedlnosti Robert Pelikán.

Svůj příběh, který ukazuje trpkou osobní zkušenost člověka, který zabředl (dokonce nikoliv vlastním zaviněním) do dluhů, přišla na půdu zákonodárského sboru povědět paní Andrea.

Vše začalo tak nenápadně...

Paní Andreu zadlužil manžel. V bance otevřel úvěr na rekonstrukci chalupy své matky, která příslibila nemovitost poté převést na manžele. Aby mohl splácet, bral si další půjčky, o kterých doma nemluvil.

Vše prasklo až v den narozenin staršího syna. Andrea zjistila, že mají běžný účet zablokovaný a dluží částku 411 tisíc korun. „Byl to šok, neměla jsem o manželových problémech tušení,“ říká Andrea. „Tvrdil, že jedná s věřiteli a dluh splácí, ale jeho výmluvám jsem přestala věřit.“

Manželství se rozpadlo, Andrea zůstala sama s dětmi – novorozencem a prvňáčkem – a společným dluhem.

Ze dne na den spadla do mašinerie úředního kolotoče. Během na-

Dluhy se v některých životních situacích stávají skutečnou pastí. Někteří lidé se do nich dostávají bez vlastní viny.
Ilustrační snímek Lubomír Kotek

stávajících tahanic soud rozhodl na žádost bývalého manžela o snížení výživného pro obě děti, což se také odráželo ve finanční situaci rodiny. Pak jí bývalý manžel přestal výživné platit úplně. Podala trestní oznámení a následovalo i exekuční vymáhání. Sama čelila hrozbě exekuce, protože zmíněný dluh bylo nutné splatit. A peněz na živobytí se zoufale nedostávalo.

Zaplatte a oddlužíme vás

„Zhruba rok a půl jsem byla v exekuci. Zprvu jsem kontaktovala několik společností nabízejících oddlužení. K měmu zděšení požadovaly honorář od 15 do 50 tisíc korun. Odmítla jsem se slovy, že se chci oddlužit, a ne zadlužit,“ vzpomíná Andrea.

Charitativní organizace jí bezplatně pomohla sepsat návrh, který podala k soudu. „Pro posouzení o oddlužení jsem potřebovala pracovní smlouvu, minimálně dva věřitele, doložit výši aktuálního dluhu, 3 roky

zpětně příjem, rodné listy dětí, rozsudek soudu o výši výživného. Vše jsem donesla do podatelny. Soud mi přidělil insolvenční správkyňu. Ta chtěla znovu doložit, co jsem vše podala na soud,“ popisuje svou zkušenost Andrea.

Po měsíci u soudu proběhlo jednání o povolení oddlužení, které bylo pro Andreu další zátěží: „Ponižující způsob, jakým se mnou soudce jednala, mě šokoval – ať prý ukážu ruce, jestli nemám zlato koupené za dlužné peníze. Vysvětlila jsem, že dluh je z manželství, půjčka bývalého manžela a že já jsem všechny dluhy splatila sama už během mateřské.“ Poté soudce oddlužení povolil.

V exekuci, sama s dětmi a bez práce

Andrea začala mít zdravotní problémy a ocitla se v pracovní neschopnosti. Společnost, u které pracovala, pak navíc zkrachovala. „Ocitla

jsem se na úřadu práce. V insolvenční se zaměstnání hledá těžce. Firmy se bojí administrativy navíc a komplikací se srážkami. Čas však tlačil – musela jsem rychle najít zaměstnání, abych neměla zrušenu insolvenční kvůli tomu, že dostatečně neuspokojuji věřitele. Hlavní podmínkou je splatit během pěti let minimálně 30 % z dlužné částky,“ vysvětluje.

„Těžký moment nastal, když mi byl z důvodu nemoci vypočítán na výúčtování daně z příjmu ze zaměstnání přeplatek 25 tisíc. Tato částka byla odevzdána insolvenční správkyňi pro splacení insolvence! Bolestná byla představa, že jsem za to mohla dětem koupit nové boty, které tak potřebovaly, nebo léky, na které jsem si jinak musela půjčit od matky. Nebo že jsem si mohla dojít k zubařce.“ Tehdy spadla Andrea psychicky na dno. Během insolvence navštěvovala terapeutku a s dětmi docházela k psychologovi. „Vyčerpával mě neustálý boj s bývalým manželem kvůli neplacení výživného, nesplacení dluhů na výživném a celý ten kolotoč se soudy, policií a orgánem sociálně-právní ochrany dětí, kde otec tvrdil, že mu bráním ve styku s dětmi, ačkoli se o ně několik let nezajímal.“

Trable ještě nekončí

„Teprve po zprávě o tom, že jsem oddlužena, jsem začala se syny znovu žít s čistým štítem. A také lépe dýchat,“ říká Andrea. Zdá se vám, že zde platí „konec dobrý, všechno dobré“? Bohužel nikoliv.

Ani oddlužením však strasti Andrey neskončily. Musí teď řešit své zanedbané zdraví, na něž se jí nedostávalo peněz, a s bývalým manželem vede soudní spory kvůli falešnému podpisu, který vydával za její. To vše je však jen zlomkem problémů, které nad ní visely kvůli dluhům, jež sama nezavinila...

JAN OULÍK

Unikátní pomoc cizincům v Česku

BEZPLATNÁ | ANONYMNÍ

Ukrajinská infolinka / ІНФОРМАЦІЙНА ЛІНІЯ

PO, ST, PÁ / ПО, СР, ПТ: 9–12, 14–17 | (+420) 731 432 431 | ukraina.info@charita.cz

 Charita
Česká republika

www.charita.cz

Zahraniční pomoc Charity Česká republika...

Jak v zahraničí pomáhají peníze od vás, štědrých dárců? Ptali jsme se pracovníků Charity Česká republika, kteří dlouhodobě žijí a působí na charitních misích v zahraničí. Na sklonku léta zavítali na čas zpět domů.

Zahraniční mise a pomoc vyslaná do zemí třetího světa oddělením Humanitární pomoci a rozvojové spolupráce Charity Česká republika a jednotlivými arci/diecézními charitami zlepšují životy tisíců lidí po celé zeměkouli. Zaměstnanci Charity buď dohlížejí na stálé charitní mise, nebo pomáhají prostřednictvím partnerských organizací – a to celkem ve 29 zemích světa, v nichž se Charita věnuje humanitární pomoci, sociální péči, zdravotnictví, vzdělávání, zemědělství, zajišťování zdrojů obživy a živobytí, rozvoji občanské společnosti i mírovému soužití komunit. Jméno naší země, Charity i jejích dárců usilují o dodržování a respektování lidských práv, ochranu životního prostředí a strategický rozvoj s důrazem na udržitelnost.

Tea Tihounová,
vedoucí mise Charity
Česká republika v Zambii

Za pět let v Zambii vidím už skutečnou českou stopu: společně s penězi darují čeští dárci život. Zambijské maminky totiž tradičně rodily doma a s tím souvisela vysoká úmrtnost dětí i rodiček, které v případě komplikací kvůli nedostatečné odborné péči zemřely při porodu anebo krátce po něm. Díky osvětě, kterou jsme šířili mezi obyvateli, díky podpoře od zam-

bijských úřadů i místních kmenových vůdců a díky penězům od českých dárců dnes na západě země převažují porody ve zdravotnických zařízeních. Lidé poznali a vidí, že je to dobré, že mohou lékařům věřit, a proto se řídí naším doporučením.

Maminky chodí na odborná vyšetření a využívají také možnosti pobývat

Charita mění životy lidí. Práce v charitní prádelně v Kambodži umožňuje postižené dívky uživit sebe, ale dokonce i svou maminku.

v mateřských útulcích u zdravotnických zařízení, které zaručují, že se rodičky do zdravotnického zařízení dostanou včas.

Lidem také „otevíráme dveře“, aby si mohli otevřít vlastní živnost. Nemají vzdělání a my jim pomáháme vyučit se zedníkem či truhlářem, ale také získat ekonomické vědomosti. V kurzech je učíme, jak šetřit, jak předvídat situace a jak spočítat a ve spořitelních družstvech se vzájemně podporovat.

Barbora Vlasová,
vedoucí mise Charity Česká republika
v Kambodži

Nejvíce mě motivuje, když vidím, jak české peníze pomohou změnit konkrétní život k lepšímu. Třeba postiženým lidem, kteří se v Kambodži ne-

dostanou ke vzdělání ani zdravotní pomoci, protože je jejich rodiče izolují, když věří, že za postižení může karma dítěte... Pamatuji si na dívku Korn,

kteřá neměla pořádně vyvinuté nohy a jednu ruku. Bez práce, kterou jsme jí umožnili v charitní prádelně, která zaměstnává lidi s postižením, by si nejspíš nikdy nevydělal žádné peníze. Teď může podporovat svou mamin-

ku, která živořila, aby se mohla starat o ně obě.

Obrovskému množství lidí pomůžeme taky na oční klinice v Takeu. Sem se sjíždějí lidé z vesnických oblastí, kteří kolikrát skoro nevidí. V Kambodži jsou totiž slepá až čtyři procenta populace. Přála bych každému českému dárci vidět, jak z kliniky odcházejí lidé, kterým lékaři vrátili zrak.

Anastasia Para,
vedoucí mise Charity Česká republika
v Moldavsku

České peníze v Moldavsku dávají šanci na alespoň trochu důstojný život lidem, kteří by jinak živořili na úplném dně. Jejich příběhy bývají plné beznaděje. Jsou většinou o starých lidech, kterým děti odešly do zahraničí. Třeba paní Jelena nebo Lidia se po špatně zhojené zlomenině nohy nemohou hý-

bat a vycházet z bytu. Ale díky českým penězům k nim může přijít ošetřovatelka nebo si mohou koupit jinak drahé léky. Moldavsko je země, na kterou mezinárodní pomoc spíše zapomíná. Češi tady proto mají dobré jméno – posílají pomoc, která jinak od moldavské vlády a mnohdy ani od nikud jinud nepřichází.

Charita Česká republika pomáhá i v Evropě. Moldavsko je jednou ze zemí, která stále potřebuje pomoc.

... očima vedoucích misí v jednotlivých zemích

Ekaterine Meskhrikhadze,
vedoucí mise Charity
Česká republika v Gruzii

Nevím, zda si dárci z Čech umějí představit, že v Gruzii není dobře a systémově nastaveno mnoho věcí, které v Česku fungují automaticky. Proto kromě přímé pomoci – postavili jsme zde onkologické screeningové centrum – třeba pomáháme nastavovat předpisy ve zdravotní oblasti. A boříme tabu. Zatímco o rakovině se dřív lidé báli mluvit, dnes díky propagaci včasné prevence už lidé, zejména ženy, chodí na vyšetření. Kromě této a mnohé další pomoci musím Čechům poděkovat za to, že „rozsvítili“ Tušetii. Do této odlehle oblasti by se nevyplatilo vést elektřinu, proto jsou solární panely pořízené i za české pe-

níze v gruzínských horách doslova zjevním.

Aleš Vacek,
vedoucí mise Arcidiecézní
charity Praha v Zambii

Když se ohlédnu zpět do doby před dvanácti lety, kdy jsme začali pomáhat v Zambii, vidím školáky a jejich strastiplnou cestu za vzděláním. Vidím hlavně sirotky, kteří se museli protloukat sami životem. Jak těžké musí být pro malé dítě znovu se vzchopit a pokračovat životem samo bez svých nejbližších, je-li to vůbec možné zvládnout. Touha po vzdělání jim však dodává odvahu jít dále každý den a hlavně také naději, že někdy v budoucnu mohou žít trochu lepší život.

To se nám daří naplňovat. Když mám dnes tyto mladé lidi před sebou a hovořím s nimi, je to pro mě velké zadostiučinění. Díky dárcům z Česka mohli vystudovat a stávají se z nich elektrikáři, svářeči, učitelé, laboranti, agronomové a zdravotní sestry. Cítím za to velkou vděčnost k našim dárcům, kteří změnili těmto dětem život. Neskončily na ulici, ale na místo toho vystudovaly školy, které pro ně byly jinak nedostupné. Nikdy na to nezapo-

Tito školáci ze Zambie se mohou učit díky pomoci z České republiky. A dozvědět se toho o naší zemi mnohem víc, než jen jak vypadá naše státní vlajka.

menu. Mám štěstí, že tyhle skutečné zázraky vidím na vlastní oči.

Bernadeta Pavlíková,
vedoucí mise Arcidiecézní
charity Praha v Ugandě

Naše školy a nemocnice v Ugandě ovlivňují denní životy spousty lidí. Příběhů, jak konkrétně peníze dárců z Česka v Ugandě pomohly, bych mohla napsat celou knihu.

Vždycky mi dělají radost studenti, kteří s pomocí českých dárců vystu-

dují, dostanou práci a pak za námi do kanceláře přijdou s úsměvem na tváři, vyprávějí nám o svém novém zaměstnání, a jak jsou teď schopni stát na vlastních nohách. Jednou z nich je i Josephine, která je dnes učitelkou na střední škole, je schopná platit si svůj nájem a starat se o svou nemocnou babičku. Josephine vyrůstala jako sirotek s babičkou a sourozenci a bez programu Adoptce na dálku by zřejmě nezískala ani základní vzdělání. Každoročně je v Ugandě také vysvěcení několik kněží, kteří studium teologie úspěšně zvládnou jen díky finanční pomoci z Česka. Letos takto kněžskou službu započali čtyři novokněží. Dobré skutky českých dárců ovlivňují tisíce

lidských životů a mně se dostává toho požehnání sledovat všechnu tuhle nádhru z první řady! Přála bych to každému z našich dárců.

Jana Žilková,
vedoucí mise Charity
Česká republika v Mongolsku

Vidět, jak se Mongolsko rozvíjí, je opravdu dobrodružství! A rozvíjí se hodně k lepšímu i díky pomoci z Česka. A Mongolové to vědí – často potkávám lidi, kteří u nás studovali a nadšeně se k nám hlásí.

Naší zásluhou se tu pozvolna mění například přístup místních k hospodaření s odpady. Všechno nepotřebné prostě vyvezou na skládku za město. Ve spolupráci s ulánbátarskou univerzitou (Ulánbátar je mimochodem jedním z nejvíce znečištěných měst světa)

pomáháme problém řešit. Mongolové jsou původně kočovní pastevci, země má i velké nerostné bohatství, ale v zemědělství příliš zdatní nejsou. Podpo-

rujeme proto domácí produkci. Když se zemědělci naučí pěstovat zeleninu ve skleníku, může jim to zajistit slušnou obživu. Pěstují třeba okurky, rajčata, brambory, cibuli, kukuřici a menší, ale velmi sladké melouny.

zpracovala TEREZA LINHARTOVÁ

V Gruzii podporuje Charita dětský hospic.

Snímky Charita Česká republika

Kde pomáhají peníze z Tříkrálové sbírky?

Když si koledník Tříkrálové sbírky nasadí korunu, dostane s ní rázem novou roli. Stane se králem. A získává i velikou moc. Nikoliv vládnout a panovat, ale pomáhat. Stane se nejvyšším vyslancem dobrého charitního díla s úkolem konat dobro. A za těmi potřebnými ho se svými penězi pro Charitu posílají dárce. Jejich peníze z letošní Tříkrálové sbírky už doputovaly ke konkrétním lidem. Na následujících stránkách se podíváme za některými z nich. To abyste blíže poznali alespoň kousek té pravé královské moci...

Přes překážky. I díky nové plošině

Devět schodů. Pro mnohé je to jen pár kroků, kterých si nejspíš ani nevšimnou, pro Vladimíra Mráze z Hodonína se z nich před pár lety stala téměř nepřekonatelná překážka.

Po pádu ze žebříku, při kterém utrpěl vážný úraz páteře, neovládá dolní polovinu těla, a pohybuje se proto na invalidním vozíku.

Těch devět schodů vede ze zahrady do chaty, kde Mrázovi s dcerami a vnučkami tráví většinu roku. Pan Mráz je teď překonává na speciální plošině, na kterou lidé v letošním roce přispěli prostřednictvím Tříkrálové sbírky.

Krátce po úrazu si manželé Mrázovi nedokázali život s hendikepem prakticky vůbec představit. První rok strávil Vladimír Mráz v odborné léčebně v Luži-Košumberku, kde se učil pohybovat na vozíku a rehabilitoval. „Může se to stát opravdu každému, v minutě se mu úplně změní život. Přesvědčit se, že to doma zvládneme,

že se vrátím třeba i na chatu, bylo velmi těžké,” říká.

Přizpůsobení se novému hendikepu znamenalo pro manžele velké finanční výdaje. Museli pořídit invalidní vozík a další pomůcky, upravit interiér bytu.

První plošinu z druhé ruky, která panu Mrázovi pomohla překonat problematické schody do chaty, pořídili z vlastních zdrojů. Prakticky zároveň s prvním vozíkem však letos dosloužila, přičemž na ní pan Mráz několikrát uvízl v polovině schodiště. Novou plošinu si nemohl dovolit, proto mu pomohla Tříkrálová sbírka, a specializovaná firma ji tak mohla letos v červnu instalovat a Vladimír Mráz ji již důkladně otestoval. „Moc si vážím lidí, kteří přispěli do sbírky. Děkuji jim za to, že mi umožnili, abych byl s rodinou a zároveň nebyl tolik závislý na její pomoci. Děkuji i všem sousedům za pomoc s úpravami,” uzavírá pan Mráz.

(ati)

Řidička nymburského charitního taxíku Dagmar Jetelová.

Snímek Arcidiecézní charita Praha

Charitní taxík pomáhá na Nymbursku

Z Tříkrálové sbírky lze pořídit i taxík. Jeden takový provozuje Farní charita Nymburk. Pomáhá seniorům a lidem se zdravotním postižením v jejich každodenním životě. Charitní taxík ChariCar je přepravuje za symbolickou cenu 30 korun. Jednou z klientek je paní trpící roztroušenou sklerózou. ChariCar využívá, když potřebuje k lékaři nebo na úřad.

„Nejsme jen přepravním servisem. Lidé často potřebují doprovod, radu, milé slovo a trochu povzbuzení. Sdílíme s nimi jejich starosti a radosti. Naplňujeme jejich potřebu společenského kontaktu, dodáváme jim sebevědomí a jistotu, že jejich starosti

někdo bere vážně. A to mě na práci řidičky ChariCaru baví nejvíce,” říká Dagmar Jetelová z Farní charity Nymburk.

Služba je určena osobám starším 65 let a držitelům průkazů TP, ZTP a ZTP/P. Převážná většina klientů jsou starší lidé, kteří žijí daleko od centra. Hromadná doprava do místa jejich bydliště nezajždí, mnozí z nich ani nejsou schopni do ní nastoupit. Běžný taxík je pro ně drahý. ChariCar jim usnadní situaci a využívají ho, když potřebují na nákupy, k lékaři nebo na návštěvu ke kamarádovi. „O službu je velký zájem. Stává se, že máme objednávky na 3 měsíce dopředu,” uzavírá Dagmar Jetelová.

(lom)

Vladimír Mráz se díky koledníkům z Hodonínska dostane bez cizí pomoci do schodů.

Snímek Diecézní charita Brno

Hospic i podpora dobrovolnické služby

Tříkráloví koledníci v Chebu a několika přilehlých obcích vybrali díky dárčům 182 319 korun, které už pomáhají lidem v nouzi.

„Hlavní část výtěžku putovala do místního Hospice sv. Jiří, který naše Farní charita spoluzaložila. Hospicový tým, který se věnuje paliativní péči, pomáhá rodinám, které se rozhodly starat o své umírající blízké v domácím prostředí,” přibližuje využití sbírky ředitelka Farní charity Cheb Eva Kolařová. „Důležitým projektem Farní charity Cheb je Dobrovolnické centrum, které zajišťuje pomocníky-dobrovolníky pro charitní a farní služby i pro další neziskovky z oblasti sociální péče,” pokračuje Eva Kolařová.

„Naši dobrovolníci například pomáhají na poutním místě Maria Loreto nebo nevidomým rodičům, kterým se narodil zdravý chlapec, i rodině s trojčaty, z nichž dvě trpí Downovým syndromem,” doplňuje ředitelka chebské farní charity.

Peníze pomohou také kontaktnímu místu pro základní poradenství, sociálnímu fondu podporujícímu lidi v akutní nouzi a rodině, která pečuje o chlapce s mozkovou obrnou. Dva procent z místního podílu výtěžku Tříkrálové sbírky pomůže projektům Diecézní charity Plzeň v Chebu. Jde o azylový dům, nízkoprahové denní centrum, středisko sociální rehabilitace, noclehárnu, krizovou pomoc a občanskou poradnu. (mia)

Dostupná doprava i bydlení

S vozíky na dechovku

Na začátku léta otevřeli ve Štětí v litoměřické diecézi dobrovolnické centrum Dobro-volně. Zakladatelkou spolku je Věra Andrtová. Společně s Barborou Martínkovou zacytily letošní Tříkrálovou sbírku ve městě na potřeby místních méně mobilních seniorů. Finanční výtěžek měl dobrovolníkům posloužit ke koupi invalidního vozíku, aby se i lidé se zdravotním omezením nemuseli vzdát pobytu na čerstvém vzduchu. Ve Štětí a přilehlých obcích vybralo na 60 koledníků celkem 45 296 korun. Dvě třetiny peněz, které zůstávají v regionu, posloužily k zakoupení dvou invalidních vozíků. Spolku Dobro-volně je předala zástupkyně Diecézní charity v Litoměřicích Eva Hadašová.

Vozíky už využívají dobrovolníci a rodinní příslušníci obyvatel Domu s chráněnými byty či Domu s pečovatelskou službou ve Štětí, aby mohli vyvézt své blízké a trávit s nimi volný čas pod nebeskou klenbou. „Vozíky nejsou jen prostředkem, jak jít se seniory na procházku, ale jsou také velikou motivací pro uspořádání mnohem větších akcí. Třeba už v letošním roce splní přání hned několika seniorů, kteří by se jinak už nemohli zúčastnit tradičního mezinárodního Festivalu dechových orchestrů,“ těší se předsedkyně spolku Dobro-volně Věra Andrtová. (eka)

Autobus z peněz dárců z královéhradecké diecéze vozí školáky v indické oblasti Kittur.

Snímek Diecézní charita Hradec Králové

Tříkrálový školní autobus už brázdí rozbahněné silnice v Indii

Vyučování skončilo. Hlouček malých školáků postává v mokré trávě kolem žlutého autobusu. Venku prší a děti se snaží co nejrychleji nastoupit, aby nezmokly. Po chvíli čekání se autobus konečně rozjede. Uveze čtyřicetku dětí. Autobus jede od vesnice k vesnici a školáci postupně vystupují.

Nejsme v královéhradecké diecézi, ale v indickém státě Karnataka, kde právě vrcholí období dešťů. Cesty jsou rozbahněné a v prohlubních se drží kaluže. V některých odříznutých oblastech musejí děti chodit každý den do školy 5 až 10 kilome-

trů pěšky. Stejnou vzdálenost urazí cestou zpátky domů. Někteří rodiče přestávají v tomto období posílat své děti do školy. Školy se snaží pomoci zakoupením školních autobusů – pro některé je však pořizovací cena příliš vysoká.

Venkovská základní a mateřská škola Our Lady of Rosary v oblasti Kittur nedaleko města Belgaum byla založena teprve před několika lety. Chodí do ní děti drobných rolníků z okolních vesnic. Zástupci Diecézní charity Hradec Králové loni v této škole potkali mladou učitelku Gayatri. Dobré vzdělání se

jí podařilo získat díky zapojení do charitního projektu Adopce na dálku. Donedávna měla její škola pouze jeden autobus, který zajišťoval svoz školáků ze tří vesnic. Další vesnice zůstávaly bez tohoto důležitého dopravního spojení. Škola proto letos naléhavě potřebovala pořídit druhý autobus – pokud možno ještě před zahájením nového školního roku.

Charita vyslyšela prosbu o příspěvek a vyčlenila na tento účel částku ve výši 490 000 korun z výtěžku letošní Tříkrálové sbírky, který je určený na humanitární pomoc. (jka)

Předsedkyně spolku Dobro-volně Věra Andrtová předala vozíky za Diecézní charitu Eva Hadašová.

Snímek Diecézní charita Litoměřice

Aby mohli lidé bez domova znovu důstojně bydlet

Tříkrálová sbírka v česko-budějovické diecézi představuje pro všechny tamější charity velkou finanční i lidskou podporu. V celé diecézi se vybralo 7 167 575 korun.

Bez Tříkrálové sbírky by například Oblastní charita Sušice nemohla uskutečnit svůj projekt sociálně integračních bytů. Před pár lety si pronajala od města Sušice jeden byt v centru. Garsoniér, která po počátečním vymalování, drobných opravách a vybavení začala sloužit lidem, kteří byli bez domova, nedosáhli na standardní formu nájemního bydlení a měli zájem svou situaci aktivně řešit. Podle potřeby a toho, zda podnájemce spolupracoval se sociálními pracovníky na řešení své obtížné situace, byla smlouva o podnájmu prodloužována

vždy po měsíci až do doby nalezení trvalé formy bydlení. „Tento koncept se ukázal jako funkční, a tak jsme požádali město Sušice o pronájem dalších bytů. Velmi levně můžeme pronajímat bydlením lidem v nouzi, zejména matkám s dětmi,“ dodává ředitelka Oblastní charity Sušice Marie Hrečinová Prodanová. V současné době charita v Sušici disponuje čtyřmi sociálně integračními byty. K dnešnímu dni zde podpořili dvacítku osob. A jak se na tom konkrétně podílela Tříkrálová sbírka 2018? Byty bylo nutné opravit, vymalovat a opatřit základním nábytkem a vybavením. Svými dary přispěli i obyvatelé Sušice a sbírku na doplnění vybavení bytů zorganizovalo také divadlo Schody při divadelním představení Dobytí severního pólu.

Jeden z bytů už pomohl 36leté klientce, která Charitu kontaktovala po výkonu trestu. Zprvu navštěvovala charitní noclehárnu, byla bez práce, měla zdravotní problémy a její dvě děti byly v pěstounské péči. Proto dostala nabídku na nastěhování do sociálně integračního bytu. Díky zázemí a spolupráci s pracovníky Charity prošla léčbou a zlepšil se i její zdravotní stav. Mohla tak nastoupit na částečný úvazek do zaměstnání a podařilo se jí obnovit vztah s rodinou. Bydlení jí dovolilo brát si na víkendy své děti k sobě a najít si nového životního partnera. V současné době má stále zaměstnání a žádá o vrácení dětí do vlastní péče. Služba klientce umožnila nejen návrat do běžného života ve společnosti, ale především k rodině. (mba)

Chvála a pozvání tříkrálové

Vůbec nepřeháním, když napíšu, že Tříkrálová sbírka je největší každoroční charitativní dílo v naší zemi. A jistě nejsem daleko od pravdy, že se zde obracím na její nejdůležitější aktéry: nejen na dárce, ale i na koledníky.

Ono totiž nejde zdaleka jen o peníze, i když výtěžek sbírky už poslední dva roky převyšil 100 milionů korun. Jde možná ještě víc o radost ze setkání: koledníků mezi sebou ve spolupráci na dobrém díle a koledníků s lidmi, které navštíví nebo potkají.

Vy, naši králové, jistě na vlastní kůži zažíváte, jak vás zvláště starší lidé oceňují, potěší se vašim zpěvem a radost jim udělá jednak mládí, ale i to, že opět po roce vidí známé koledníky, kteří mezitím povyrostli... Neošidte je o to ani počátkem ledna.

Zkrátka, je to dobře vymyšlené dílo, které mohu pochválit, protože to nebude česká samochvála. My jsme ho totiž nevymysleli, ale přejali z Německa, kde mu říkají Sternsinger Aktion. Název „Zpěváci s hvězdou“ odkazuje na kometu, kterou před sebou nosí na hůlce a za kterou jdou jako mudrci vedení hvězdou. Když jsem před lety viděl, jak mohutná akce je to v německých diecézích, nikdy by mě nenapadlo, že se tak rozroste i u nás.

Dvakrát jsem měl to štěstí, že jsme zahajovali koledování společným požehnáním spolu s řezenským biskupem a jejich koledníky. Byly to dlouhé průvody přes celé město – například v Chebu. Co do množství jsme se s řezenskými sousedy zdaleka nemohli srovnávat. A o to víc si cením naše ko-

ledníky, kterých je mezi ostatními dětmi menšina. Nestydí se a jdou... Ale nestydí se ani jiní. Už po dva roky u nás v plzeňské diecézi koledují VIP koledníci: hejtman(ka), primátor a biskup Tomáš Holub. Dokonce někdy říkáme, že K+M+B nejsou jen jména tří králů či zkratka žehnací modlitby, ale že to znamená také Kraj+Město+Biskupství.

Chci též připomenout obětavost dospělých, kteří vedou jednotlivé skupinky koledníků. Mrzí mě jen jedna skutečnost: že je to v zimě, často za velmi nepříjemného počasí. O to víc si všech koledníků vážím. Já sám jsem už také koledoval dům od domu, ale poslední roky se účastním koledování v Tříkrálové tramvaji, která po Plzni jeden den v Tříkrálové době jezdí. Hraju na kytaru a zpívám s lidmi.

Ačkoliv koleda se zdá být ještě daleko, přesto chci všechny znovu pozvat a povzbudit: děti, mladé i dospělé, aby šli koledovat. Je mnoho bytů a domů, na které se nedostane a kde lidé čekají marně, aby mohli uvítat koledníky, potěšit se s nimi, dát jim napít něco na zahřátí a něco dobrého „na zub“ a do kasičky přispět na dobré dílo, pro které jsou peníze této sbírky určeny.

Díky vám všem, kteří obětavě chodíte: Přijďte zas!

FRANTIŠEK
RADKOVSKÝ,
emeritní
plzeňský biskup,
prezident Diecézní
charity Plzeň

Začni nový rok dobrým skutkem

Tříkrálová sbírka hledá nové koledníky

Ukaž, že jsi KING!

Staň se třetím králem!

www.trikralovasbirka.cz

[@trikralovasbirka](https://www.facebook.com/trikralovasbirka)

Koledníkem nanečisto na Slovácku

Oblastní charita Uherské Hradiště se chystá poděkovat svým koledníkům v areálu Jízdy králů. Zve nejen je, ale také širokou veřejnost. Následovníci biblických mudrců se tam sejdou tuto sobotu 15. září. Vedle bohatého programu se dokonce pokusí trhnout rekord

v tom, kolik koledníků se dohromady potká s královskou korunou na hlavě. Ti, kteří přijdou bez ní, budou mít možnost si ji vyrobit na místě při workshopu.

„Pevně věřím, že se nám podaří vytvořit rekord v počtu korunek na hlavách koledníků. Možnost vyzkoušet si kolednickou roli nanečisto bude mít i široká veřejnost. Pokud si lidé vyrobí, pokreslí, pomalují a ozdobí korunu kamínky, v lednu v ní pak mohou přijít

s Charitou koledovat ve prospěch potřebných,“ sděluje za uherskohradištskou charitu Jitka Ráclavská. Podle ní se do areálu vejde až 1 000 lidí, ale kolik se jich pokusí o rekord, je těžké odhadnout. „Důležitější však je, že chceme poděkovat našim koledníkům – nasazují se pro potřebné a my jsme jim za to vděční. Je také správné, že dělají něco pro druhé, aniž by za to něco očekávali,“ dodává Jitka Ráclavská.

Kromě rekordu a workshopu se „králové“ mohou těšit ještě na fotokoutek, tematicky laděné hry, besedu o životě na chudém venkově v Zambii či na koncert folkrockové kapely Kotloši, křesťanské písně v podání rodiny Pavelkových, malou školu pantomimy v podání dua MIMO a dětské divadlo Svatý Damián. To vše v atraktivním prostředí areálu se sochami lidových králů na koních. Akce Staň se králem potrvá od 14 do 18 hodin. (opa)